

► La BSO de VNG

Random Feelings, l'adolescència ianqui

La nova banda de punk-rock melòdic presenta les seves primeres gravacions

La Vilanova californiana

La part més californiana de Vilanova està formada per Albert Ramon (guitarra), Héctor Gil (veu), Carlos Villena (baix), Vidal Soler (guitarra) i Bernat Ramírez (bateria). Les seves cinc primeres cançons es poden escoltar i algunes d'elles també descarregar, des de fa poc, al seu myspace. www.myspace.com/randomfeelings.

La presentació en directe, al Tranuita

Tot i que el grup ja està començant a fer algun concert, com per exemple el que oferirà a un centre de desintoxicació de Vilafranca el proper 22 de juny, la presentació oficial de la banda a Vilanova no serà fins al proper 6 de setembre al Molí de Mar, coincidint amb la celebració de la segona edició del Festival Eclèctic Tranuita.

Héctor, despert, mentre la resta (Bernat, Albert, Vidal i Carlos) descansen

SERGI RIGOL

// BLAI MARSÉ

Diuen que quan es tanca una porta se n'obre una altra. Fa aproximadament un any, el grup vilanoví Érase una Vez es dissolia després d'anys assajant. Paral·lelament, els seus dos membres fundadors, els cosins Albert Ramon i Héctor Gil, mantienien un projecte basat en la creació de noves cançons amb l'ajuda del programa informàtic Reason i sota les influències de grups de l'escena punk-rock nord-americana.

D'aquest embrió naixeria al cap de pocs mesos, amb l'arribada de Carlos, Vidal i Bernat,

una banda anomenada Random Feelings (sentiments aleatoris). Albert Ramon, el pare del grup, explica el procés que ha seguit la formació des dels seus inicis. Primer gravàvem els temes amb el mòbil i després vaig començar a experimentar amb el programa informàtic de música per ordinador, el Reason. Em vaig interessar sobretot en el que jo no sabia fer, sobretot les bateries, perquè el baix i la guitarra ja les podia gravar jo. Així doncs, l'estiu passat, amb l'ajuda de la informàtica, ja havien gravat dues cançons. Tot i això, no va ser fins fa tres mesos quan van

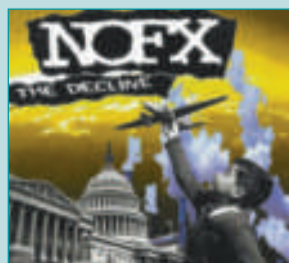
començar a assajar amb la resta de la banda per tal d'enregistrar els primers temes, amb la producció de Rubén Martínez, membre de Tokyo Sex Destruction i It's Not Not. El seu paper en l'enregistrament d'aquests temes ha estat molt valorat per la banda, és un músic que entén molt d'aquest tipus de música i ens ha sabut trobar el so que buscàvem. S'ha portat molt bé amb nosaltres, afirmen tots cinc convençuts i agraïts.

Les cançons de la banda, com molt bé diu el nom, parlen de diversos sentiments. Jo volia referir-me a sentiments que hem tingut durant l'adolescència, a històries que ens han marcat. D'aquí ve una mica el nom del grup, intentem transmetre sentiments diferents, justifica el cantant i lletrista Héctor Gil. Aquests són els sentiments aleatoris d'aquesta banda, de la qual podem escoltar cançons sobre temes diversos com l'amor, el pas del temps, la vida i la mort o l'angoixa de fer-se gran. S'hi poden sentir identificats tant els adolescents com tots els que ho han estat, comenta Vidal Soler.

Potser algú qüestionarà que Random Feelings siguin una banda de punk, ja que les influències de la banda són totalment ianquis i el concepte que hi ha aquí de ser punkie és molt diferent que el d'allà. De totes maneres, si en alguna estan d'acord és en les ganes i empena que els dona tocar aquest tipus de música, és un estil que ens dona molta energia, afirma convençut el bateria Bernat Ramírez.

Pel que fa a la presentació de les seves cançons, el grup no té pressa per pujar als escenaris. Volem fer un bon concert en un festival que ens agrada i esperem que sorprengui. Volem estar preparats i que la gent vegi una evolució en relació amb els grups que teníem abans, explica Carlos Villena. Mentrestant, les seves cinc cançons han sorprès molt a tothom qui ha entrat al seu myspace. Seguirem escoltant-les mentre esperem amb insistència l'estrena en directe d'aquesta jove i prometedora banda.

+ L'mp3 de Random Feelings

Tot i que els discos que proposen són molts, la gran majoria tenen en comú el fet de ser productes de bandes de l'escena punk-rock nord-americana.

Finalment, es decanten pels darrers treballs de tres de les bandes culpables del so d'aquest grup i per un clàssic de finals dels noranta:

No Use for a Name – The feel good record of the year (2008)

“És el millor disc de l'any. És una banda que ens ha marcat des de petits i ara han fet un disc increïble. Han sabut aprofitar el doble de pressupost que tenien en aquest disc sense abandonar el seu so característic”

New Found Glory – Hits (2008)

“És un dels discos que més he escoltat a la meua vida,

és aquell que voldria fer qualsevol banda: treure moltes cançons i que no en sobri ni una. Me'l vaig comprar a Praga en un viatge amb els meus pares amb una rulot, tenia 12 anys i em vaig passar totes les vacances escoltant-lo.”

Malos Vicios – La Ventana Indiscreta (2008)

“Sempre s'han decantat per l'estil punk-rock ianqui. Són el primer grup que s'han mullat venint del so del rock espanyol per fer un so totalment americà. Les tornades, els efectes de veu i so són molt característics.”

NOFX – The Decline (1999)

“És la veritable òpera-rock de l'escena punk-rock nord-americana. És un tema de 20 minuts que no et canses mai d'escoltar-lo. Et dona la mateixa sensació que un tema normal. Veure'l en directe és la glòria.”